

Moderne kunst i klassiske interiører

Kristeligt Dagblad 24. maj 2019 Sektion 2 (Liv & Sjæl) Side 10 HENRIK WIVEL... 1086 ord
Id:e735cc54

C.L. David var levende interesseret i sin samtids danske kunst. Kristeligt Dagblad bringer her Henrik Wivels tale ved åbningen af udstillingen "Fra Philipsen til Salto - gensyn med den nyere danske samling" på museet *Davids Samling*, der åbner for publikum i dag:

For at være samler må man også være spredder! Da den elegante, juridisk og retorisk begavede Christian Ludvig David (1878-1960) i takt med sin succes som sagfører og formueforvalter for alvor begyndte at samle på kunst fra 1910 og frem, gik det stærkt. I 1917 erhvervede han ejendommen i Kronprinsessegade 30 og fyldte de smukke rum med kunst og design af ypperste kvalitet.

David mente ikke, at det var nok at interessere sig for genstande, man skulle i lige så høj grad interessere sig for genstandenes omgivelser. Denne lidenskab efter at placere genstande i de smukkeste tænkelige rum og rumligheder præger den dag i dag det, der skulle blive et museum over hans billedbegær og betydning som mæcen: *Davids Samling* i hjertet af København.

Samleren C. L. David spredte sig over alt muligt, han kunne erhverve: malerier, skulpturer, tegninger og grafik; porcelæn, keramik og sølvtøj; møbler og tekstiler. Genstande fra den europæiske barok og frem gennem seklerne. Sent i livet begyndte David også at samle på det, der, takket være hans efterfølgere, har gjort museet verdensberømt: islamisk kunst og design.

Men C. L. David havde en særlig interesse for sin egen samtids danske og skandinaviske kunst. Det var ikke tilfældigt.

David mistede tidligt begge sine forældre, og hans, hvad man kunne kalde kulturelle og humanistiske, opdragelse blev overladt til hans tante, kunstneren Agnes Lunn (1850-1941). David sad model for Agnes Lunn i hendes atelier, og hun tog ham med på danske og udenlandske museer. Det skabte en fortrolighed med billedkunst og en levende interesse for de kunstneriske processer hos David.

C. L. Davids engagement i samtidens kunst og kunstliv forblev fuldkommen usvækket. Livet igennem engagerede David sig kunstfagligt. Han var administrator for Dansk Skulpturforening, stiftede Foreningen af Kunstvenner og sad i bestyrelsen for kreative virksomheder som Gyldendal og Den Kongelige Porcelænsfabrik.

Han fik opdrag af Akademiraadet, og han kendte direktørerne Karl Madsen og efterfølgeren Leo Swane på Statens Museum for Kunst. Nær ven blev David med Emil Hannover, der var direktør for både Den Hirschsprungske Samling og Kunstindustrimuseet - i dag Designmuseum Danmark. David engagerede sig i Kunstindustrimuseets Venneforening og sad i museets bestyrelse, fra 1942 som formand.

C. L. David fik derfor et førstehåndskendskab til samtidens kunst og design og opbyggede med årene en betydelig samling af høj kvalitet. David købte bredt ind af de samtidskunstnere, der

debuterede i slutningen af 1800-tallet inden for naturalismen, symbolismen og impressionismen, og hvoraf adskillige levede i hans egen tid. Navne som: P. S. Krøyer, Joakim og Niels Skovgaard, Thorvald Bindesbøll, Viggo Johansen, Johannes Larsen, L. A. Ring, Vilhelm og Svend Hammershøi, J. F. Willumsen, Albert Gottschalk, Niels Larsen Stevns - samt grafik af Edvard Munch. I den henseende var samlingen retrospektiv med etablerede navne. Men David købte også værker af kunstnere inden for den såkaldt klassicerende modernisme i 1920'erne og 1930'erne som Axel Salto, Ernst Zeuthen, William Scharff, Edvard Weie, Svend Rathsack, Jean Gauguin og Einar Utzon-Frank. Her var David i sync med sin samtid.

Efter C. L. Davids død mistede museet interessen for den nyere danske samling, og museets daværende direktør frasolgte store dele af den - herunder fem værker af Vilhelm Hammershøi, hvad enhver jo kun kan begræde i dag! Øvrige dele af den moderne samling blev deponeret på andre danske museer.

I 1995 blev moderne samling igen vist her i huset på en særudstilling, og i forbindelse med museets ombygning og genåbning i 2009 kaldte direktør Kjeld von Folsach fortjenstfuldt moderne samling tilbage til museet til glæde for dets publikum. Prægnante eksempler fra moderne samling har været vist i museet siden - Hammershøi permanent - mens andet har måttet vige for museets naturlige ønske om særudstillinger. I dag slår museet igen dørene op for et udsnit af nyere dansk samling, hvoraf flere værker vises for første gang i 60 år.

Hvad der tidligere har været spredt, er igen samlet. Til gensyn og nysyn. Til glæde.

Udstillingen viser C. L. Davids forkærlighed for tre danske kunstnere: Theodor Philipsen, J. F. Willumsen og Vilhelm Hammershøi. Alle tre uomgængelige navne i dansk kunst.

C. L. Davids interesse for Theodor Philipsens ømt hengivne natursyn i både impressionistiske malerier og sensitivt modellerede dyreskulpturer kan skyldes en prægning fra Agnes Lunn, der var ude i et tilsvarende ærinde med sin kunst. Og på sit daværende landsted Marienborg ved Bagsværd Sø tog David selv landskabet ind og levede med det blik på naturen, han fik bekræftet i den danske samtidskunst.

J. F. Willumsen har været en kunstner efter C. L. Davids hoved. En manisk samler og posør, der genremæssigt spredte sig ud over det hele. Willumsen er rigt repræsenteret i *Davids Samling* med malerier, akvareller, keramik og skulptur.

En kunstner, der også skabte sit eget gesamt-kunstwerk af et hjem og lagde grunden til sit eget museum. Davids vedvarende interesse for Willumsen transcenderede endog livet. Således lod David sig bisætte i Marienborgs park i en glaseret urne af stentøj skabt af Willumsen.

Der er en egen fryd i at forestille sig, hvordan den procederende Davids slebne sarkasmer formelig radierer fra jorden under Marienborg, når danske statsministre og udenlandske statsoverhoveder paraderer i parken.

Og så er der jo Vilhelm Hammershøi! C. L. David havde en helt særlig sensibilitet for Hammershøi. I en lille bog, som David udgav om sin samling i 1960, fremhæver han Hammershøis alsidighed og internationale format og pointerer, at han vil blive stående som "en af Danmarks allerstørste kunstnere". David kaldte netop sin samling for en "interiørsamling".

De to - samleren og kunstneren - havde sansen for rumligheden tilfælles. Og sansen for samspillet mellem udsøgte genstande, arkitektoniske linjer og lys i rummene. Både Hammershøi og David kunne se, at kvaliteten i dette samspil også var eksistentielt og livsnødvendigt for mennesket.

Man kunne kalde deres identiske ambition for en æstetisk retfærdiggørelse af tilværelsen. Der er i den forstand ikke langt fra Strandgade 30, hvor Hammershøi malede nogle af sine bedste billeder, til Kronprinsessegade 30, hvor David hængte dem op som essentielle dele af helheden. Takket være Davids dybe forståelse for Hammershøi har museet i dag en af de fire fineste repræsentationer af Hammershøi i verden.

Jeg erklærer hermed udstillingen " Fra Philipsen til Salto - gensyn med den nyere danske samling" for åben. Og ønsker alle god fornøjelse med den kunst, der var C. L. Davids primære interesse i det liv, han spredte for at samle.

kultur@k.dk

Fakta: " Fra Philipsen til Salto - gensyn med den nyere danske samling"

Udstilling på *Davids Samling*, Kronprinsessegade 30, København.

Udstillingen kan ses frem til efteråret 2020, bortset fra Vilhelm Hammershøi-samlingen, der kun kan ses frem til årsskiftet 2019-2020.

Herefter udlånes Hammershøi til en udstilling i Japan.